

Sendt til samtlige
kommunalbestyrelser og KL

23. september 2025

Tilsynsudtalelse om kommunernes kriterier for boligsocial anvisning

J.nr. 25-10379

Ankestyrelsens tilsyn med kommuner og regioner har modtaget flere henvendelser om kommunernes kriterier for boligsocial anvisning efter almenboligloven.

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

På den baggrund har vi udarbejdet denne generelle udtalelse med henblik på at sammenfatte og præcisere allerede udmeldt praksis for at tydeliggøre, hvad kommunerne skal være opmærksomme på i forbindelse med udarbejdelsen af kommunens kriterier for boligsocial anvisning efter almenboliglovens § 59.

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-13.00

Det følger af bestemmelsen, at kommunen kan råde over hver fjerde ledige almene familiebolig til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, og at anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den relevante afdeling.

Åbningstid - telefon:
man-tirs kl. 9.00-15.00
ons lukket
tors-fre kl. 9.00-15.00

Ankestyrelsen vil på baggrund af denne udtalelse foretage en vurdering af lovligheden af de fastsatte kriterier i de kommuner, som vi har modtaget henvendelser om. De kommuner, der endnu ikke har modtaget en høring, vil modtage en høring i forlængelse af denne udtalelse. Det kan også blive nødvendigt at sende en supplerende høring til de kommuner, der allerede har modtaget en høring. De enkelte kommuner vil herefter hver især modtage et særskilt svar.

Derudover vil Ankestyrelsen i 1. halvår 2026 på baggrund af denne generelle udtalelse foretage en stikprøvekontrol af udvalgte kommuner

for at vurdere, om kommunernes kriterier for boligsocial anvisning overholder lovgivningen.

Konklusion

På baggrund af gennemgangen nedenfor, finder Ankestyrelsen:

- at kommunen skal behandle alle ansøgninger om boligsocial anvisning fra borgere, der har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i kommunen. Kommunen kan således ikke opstille kriterier, der begrænser visse borgere i at søge om boligsocial anvisning.
- at kommunen skal foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens ansøgning om boligsocial anvisning. Kommunen kan derfor ikke lægge afgørende vægt på et enkelt kriterium, ligesom der ikke kan opstilles ultimative kriterier.
- at kommunen derfor alene kan lade spørgsmålet om forudsigeligheden af borgerens boligproblem indgå i den samlede vurdering, så længe kriteriet ikke afskærer kommunen fra at foretage det nødvendige skøn i forbindelse med behandlingen af ansøgningen.

Ankestyrelsens gennemgang

1. Baggrund og Ankestyrelsens kompetence

1.1 Sagens baggrund

Ankestyrelsens tilsyn har over en periode modtaget en række henvendelser fra kommuner og privatpersoner, om forskellige kommuners kriterier for boligsocial anvisning og hvorvidt de er i overensstemmelse med lovgivningen.

Henvendelserne til Ankestyrelsen tilsyn omhandler primært lovligheden af kommunernes kriterier for boligsocial anvisning, særligt i forhold til et kriterium om et uforudsigeligt boligproblem.

Da der ikke er klageadgang ved afslag på boligsocial anvisning, er der ikke en klageinstans, der kan fastlægge praksis og vejlede kommunerne. Samtidig er der ofte tale om svage borgere, der måske ikke har ressourcer til at kontakte fx Ankestyrelsens tilsyn.

Ankestyrelsens tilsyn har derfor vurderet, at det var nødvendigt at udarbejde denne generelle udtalelse for at fastlægge rammerne og følge

op på, om kommunerne overholder dem, når de udarbejder kriterier for boligsocial anvisning.

1.2 Ankestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det står i § 48, stk. 1, i kommunestyrelsesloven.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Det står i § 50 i kommunestyrelsesloven.

Ankestyrelsen fører et retligt tilsyn og kan derfor ikke tage stilling til hensigtsmæssigheden af kommunale dispositioner, herunder sagsbehandlings tilrettelæggelse, hvis ikke det er reguleret i lovgivningen.

2. Regler, praksis og andre fortolkningsbidrag

Følgende fremgår af almenboliglovens § 59, stk. 1, om kommunens råderet over almene familieboliger til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen:

”§ 59. Den almene boligorganisation skal efter kommunalbestyrelsens bestemmelse stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Kommunen betaler lejen (boligafgiften) fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning. Ændrer kommunen en beslutning om at råde over en bolig, som ikke er udlejet, skal lejen (boligafgiften) dog ikke betales ud over det tidspunkt, hvorfra en opsigelse ville have haft virkning.”

Følgende fremgår af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, om hvilken kommune der er handlekommune:

"§ 9. Pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c.
Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-12 og § 9 a."

Følgende fremgår af CPR-lovens § 6, stk. 1:

"§ 6. Kommunalbestyrelsen skal i CPR registrere enhver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende efter kapitel 4-6 skal være registreret her i landet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele."

Statsforvaltningen Hovedstaden udtalte sig den 8. maj 2007 i en tilsynsudtalelse til Herlev Kommune om kommunens kriterier for boligsocial anvisning. Følgende fremgår af udtalelsen:

"Det er statsforvaltningens opfattelse, at det af Herlev Kommune opstillede kriterium - hvorefter personer, der er flyttet til Herlev Kommune med forudsigelige boligproblemer, ikke er omfattet af den kommunale boliganvisning og derfor ikke kan blive skrevet op - er i strid med almenboliglovens anvisningsregler.

Statsforvaltningen har herved lagt vægt på, at dette kriterium, som fremgår af kommunens hjemmeside, efter statsforvaltningens opfattelse fremstår som en absolut afgrænsning af den ansøgnings- og opskrivningsberettigede kreds af borgere og dermed er egnet til på forhånd at afskære en bestemt gruppe af borgere med bopæl i kommunen fra at søge om en bolig i den kommunale boliganvisning.

[...]

Socialministeriet har hertil vejledende udtalt, at kommunen ikke i dens vurdering af de boligsøgendes behov kan tilsidesætte princippet om opholdskommune og bopæl, jf. § 6, stk. 1, i bekendtgørelse af lov om Det Centrale Personregister, og at enhver boligsøgende med ophold i kommunen, jf. CPR-loven således har krav på at få behandlet sin ansøgning om anvisning af en almen bolig.

Socialministeriet har endvidere udtalt, at et kriterium, hvorefter der skal være tale om et uforudsigeligt boligproblem, ikke kan opstilles, hvis det tilsidesætter CPR-lovens regler om fastlæggelse af bopæl, samt afgrænser kommunen i at foretage en samlet konkret individuel vurdering af ansøgerens sociale boligbehov. Det kan derfor ikke opstilles som et kriterium for, om ansøgningen kan behandles, men kan indgå i kommunens samlede vurdering af den boligsøgendes situation, og muligheden af at ansøgeren ved egen hjælp kan skaffe sig en bolig.

Det er på den baggrund statsforvaltningens opfattelse, at det af Herlev Kommune opstillede kriterium – hvorefter personer, der er flyttet til Herlev Kommune med forudsigelige boligproblemer, ikke er omfattet af den kommunale boliganvisning og derfor ikke kan blive skrevet op – er i strid med almenboliglovens anvisningsregler.

Statsforvaltningen har herved lagt vægt på, at dette kriterium, som fremgår af kommunens hjemmeside, efter statsforvaltningens opfattelse - uanset kommunens faktiske administration af reglerne - fremstår som en absolut afgrænsning af den ansøgnings- og opskrivningsberettigede kreds af borgere og dermed er egnet til på forhånd at afskære en bestemt gruppe af borgere med bopæl i kommunen fra at søge om en bolig i den kommunale boliganvisning.

[...]

Efter almenboliglovens § 59, skal kommunen anvise den boligsøgende på baggrund af en konkret individuel vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet.

Det fremgår af Socialministeriets udtalelse, at kommunen i sin vurdering af ansøgningen særligt skal lægge vægt på en vurdering af, om den boligsøgende har et akut boligsocialt behov for en bolig.

Det fremgår endvidere af Socialministeriets udtalelse, at det som udgangspunkt er den boligsøgendes eget ansvar at skaffe sig en bolig, og at kommunen kan lade indgå i behandlingen af ansøgningen, hvorvidt dette er muligt for den boligsøgende.

Endelig fremgår det af ministeriets udtalelse, at spørgsmålet

om, hvorvidt der er tale om et uforudsigeligt boligproblem kan indgå i kommunens samlede vurdering af den boligsøgendes situation, og at kommunen i dens konkrete vurdering bør tage hensyn til ansøgerens tilknytning til kommunen, herunder om der er børn, der går i en institution, der er beliggende i kommunen.”

Følgende fremgår af Statsforvaltningens tilsynsudtalelse til Holbæk Kommune af 12. december 2016:

”Det fremgår af almenboliglovens § 59, stk. 1, at kommunen skal anvise den boligsøgende på baggrund af en konkret individuel vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere retningslinjer for administrationen af anvisningsretten.

Socialministeriet har hertil vejledende udtalt, at kommunen ikke i dens vurdering af de boligsøgendes behov kan tilsidesætte princippet om opholdskommune og bopæl, jf. § 6, stk. 1, i bekendtgørelse af lov om Det Centrale Personregister, og at enhver boligsøgende med ophold i kommunen, jf. CPR-loven således har krav på at få behandlet sin ansøgning om anvisning af en almen bolig.

Socialministeriet har endvidere udtalt, at et kriterium, hvorefter der skal være tale om et uforudsigeligt boligproblem, ikke kan opstilles, hvis det tilsidesætter CPR-lovens regler om fastlæggelse af bopæl, samt afgrænser kommunen i at foretage en samlet konkret individuel vurdering af ansøgerens sociale boligbehov. Det kan derfor ikke opstilles som et kriterium for, om ansøgningen kan behandles, men kan indgå i kommunens samlede vurdering af den boligsøgendes situation, og muligheden af at ansøgeren ved egen hjælp kan skaffe sig en bolig.

Det er på den baggrund Statsforvaltningens opfattelse, at det af Holbæk Kommune opstillede kriterium – hvorefter man skal have haft bopæl i Holbæk Kommune i mindst 2 år ud af de seneste 5 år, for at være omfattet af den kommunale boliganvisning - er i strid med almenboliglovens anvisningsregler.

Statsforvaltningen har herved lagt vægt på, at dette kriterium, som fremgår af den af kommunen fremsendte pjece om kommunens kriterier for opskrivning til bolig i kommunen, efter

Statsforvaltningens opfattelse fremstår som en absolut afgrænsning af den ansøgnings- og opskrivningsberettigede kreds af borgere og dermed er egnet til på forhånd at afskære en bestemt gruppe af borgere med bopæl i kommunen fra at søge om en bolig i den kommunale boliganvisning.”

Følgende fremgår af Ankestyrelsens tilsynsudtalelse til Ballerup Kommune af 15. november 2024:

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at det af Ballerup Kommune opstillede kriterie, hvorefter kommunen ikke akut kan hjælpe borgere med en bolig, hvis de er flyttet til kommunen med et såkaldt forudsigeligt boligproblem, er i strid med almenboliglovens anvisningsregler.

Vi lægger vægt på, at kommunen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af, hvilke boligsøgende, der har det mest påtrængende behov for at få anvist en bolig. Vi henviser til afsnittet om regler og praksis, herunder tilsynsudtalelse af 8. maj 2007 om en kommunes kriterier for anvisning af almenboliger.

Vi vurderer, at det opstillede kriterie, hvorefter kommunen ikke akut kan hjælpe borgere med en bolig, hvis de er flyttet til kommunen med et såkaldt forudsigeligt boligproblem, har til hensigt på forhånd at afskære en bestemt gruppe af borgere fra at søge om hjælp med en bolig, hvilket hindrer kommunen i at foretage en samlet konkret og individuel vurdering af en ansøgers sociale boligbehov.

Vi vurderer derfor, at det af Ballerup Kommune opstillede kriterie for anvisning af en almenbolig, hvorefter borgere med et forudsigeligt boligproblem er udelukket fra at modtage akut hjælp med en bolig, er i strid med almenboligloven.”

Ankestyrelsens tilsyn med kommuner og regioner har behandlet flere sager om, hvilken kommune der skal behandle en ansøgning om boligsocial anvisning. Følgende fremgår af Ankestyrelsens brev til Hillerød Kommune af 10. september 2024:

”På baggrund af Hillerød Kommunes udtalelse finder Ankestyrelsen ikke anledning til at foretage yderligere.

Vi lægger vægt på, at det fremgår af Hillerød Kommunes udtalelse, at kommunen er blevet opmærksom på, at alle borgere med bopæl i kommunen skal stilles lige i forhold til anvisning af bolig efter almenboliglovens § 59, også når der er tale om borgere med bopæl på et forsorgshjem.

Vi lægger også vægt på, at det fremgår af Hillerød Kommunes udtalelse, at kommunen er i gang med at revidere kommunens kriterier for opskrivning på den boligsociale liste, ligesom det er præciseret over for medarbejderne, at alle borgere, der er registeret med bopæl i Hillerød Kommune, har ret til en individuel og konkret vurdering i forhold til at blive opskrevet på kommunen boligsociale liste.”

Ankestyrelsen bad til brug for udarbejdelsen af denne generelle udtalelse om en udtalelse fra Social- og Boligministeriet. Ministeriet videresendte Ankestyrelsens henvendelse til Social- og Boligstyrelsen, som den 8. maj 2025 sendte en udtalelse. Følgende fremgår af udtalelse fra Social- og Boligstyrelsen:

”Når kommunen skal træffe afgørelse om anvisning af en boligsøgende til en ledig almen bolig efter almenboliglovens § 59, stk. 1, skal kommunen foretage en konkret og individuel vurdering af den boligsøgendes behov og af beboersammensætningen i den boligafdeling, hvor kommunen har fået stillet en bolig til rådighed.

Kommunen skal således forholde sig til både den boligsøgendes sociale og økonomiske situation og til kommunens ønsker til beboersammensætningen. Derudover skal kommunen være opmærksom på almenboliglovens § 59, stk. 6 og 7, hvorefter kommunen ikke må anvise ledige boliger i udsatte boligområder og forebyggelsesområder til nærmere specificerede grupper af boligsøgende- forudsat kommunen har mulighed for at tilbyde en ledig bolig andre steder end i en boligafdeling beliggende i et udsat boligområde/forebyggelsesområde.

Det er fortsat ministeriets vurdering, at kommunerne ikke kan opstille kriterier for kommunens sagsbehandling af ansøgninger om anvisning af boligsøgende til ledige almene boliger. Det indebærer, at kommunen er forpligtet til at sagsbehandle hver enkel ansøgning fra boligsøgende om kommunal anvisning af en bolig, som kommunen modtager. Efter en individuel og konkret vurdering af de enkelte ansøgninger kan kommunen herefter evt. afvise at

anvise en bolig med den begrundelse, at den boligsøgendes situation gennem en periode har været forudsigelig – og den boligsøgende således har haft mulighed for at forhindre, at situationen blev akut og påtrængende.

Ifølge Den Danske Ordbog betyder akut ”pludseligt opstået og med behov for hurtige og effektive modforholdsregler” og som ord i nærheden angives ”påtrængende”. I styrelsens vejledning dækker de to begreber således over samme.

Almenboligloven regulerer udtømmende kommunernes mulighed for at anvise ledige almene boliger til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, men efterlader et råderum til kommunerne til at udmønte den kommunale anvisningsret. Idet der er store socioøkonomiske forskelle imellem kommunerne, giver råderummet kommunerne mulighed for at tilrettelægge den kommunale anvisningsret i overensstemmelse med lokale prioriteringer, boligforholdene i kommunen samt borgernes mulighed for at selv at skaffe sig en bolig, når der opstår et akut behov for en bolig.”

Følgende fremgår af Vejledning nr. 9518 af 11. juli 2024 om udlejning af almene boliger:

”5.3 Kommunal anvisning

5.3.1 Kommunal anvisning generelt

Kommunen kan anvise ledige almene familieboliger til boligsøgende med et akut boligsocialt problem. Kommunernes adgang til at disponere over ledige almene boliger kaldes den kommunale anvisningsret.

Kommunal anvisning af familieboliger kan ske på flere måder:

1. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at indtil hver fjerde ledige familiebolig skal stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver, jf. lovens § 59, stk. 1 (fjerdedels-reglen).
2. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med boligorganisationen om at stille en anden andel (lavere eller højere) eller et antal ledige familieboliger til rådighed til løsning af påtrængende boligsociale opgaver, jf. lovens § 59,

stk. 2 (aftalereglen). Boligorganisationer og kommune har med andre ord aftalefrihed til at finde en ordning, parterne kan blive enige om.

3. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at boligorganisationen skal stille ledige familieboliger i afdelinger i områder med en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet til rådighed for kommunalbestyrelsen med henblik på at styrke beboersammensætningen i området, jf. lovens § 59, stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal indberette beslutningen til social- og boligministeren.

Anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Hensynet til beboersammensætningen er særlig relevant i forebyggelsesområder og udsatte boligområder, hvorfor der er særlige bestemmelser om, hvem kommunerne må anvise hertil.

[...]

Boligsøgende, der kan anvises en almen bolig

Det er kommunen, der afgør, hvem der skal anvises en bolig. Når kommunen skal træffe afgørelse om anvisning, skal kommunen ifølge lovens § 59, stk. 1, foretage en konkret og individuel vurdering af den boligsøgendes behov og af beboersammensætningen i den boligafdeling, hvor kommunen har fået stillet en bolig til rådighed.

Kommunen skal således både forholde sig til den boligsøgendes sociale og økonomiske situation og kommunens ønsker til beboersammensætningen.

Kommunen kan f. eks. lægge vægt på, at beboersammensætningen i et alment boligområde ikke adskiller sig i væsentlig grad fra det omgivende samfund.

I sin afgørelse om anvisning skal kommunen også inddrage beboersammensætningen i den boligafdeling, hvor den boligsøgende aktuelt bor, i de tilfælde hvor den boligsøgende allerede har en almen bolig. Kommunen har derved mulighed for at styrke beboersammensætningen ved f. eks. at tilbyde

ressourcesvage beboere en bolig i en anden boligafdeling i kommunen.

[...]

5.3.2 Anvisning i praksis

[...]

Kommunen fører ikke ventelister

Kommunalbestyrelsen må ikke føre en egentlig venteliste, hvor ansøgerne, der har henvendt sig til kommunalbestyrelsen på grund af påtrængende boligbehov, anvises en bolig efter opskrivningstidspunktet på ventelisten.

Det følger af bestemmelsens indhold, at kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af, hvilke boligsøgende, der har det mest påtrængende behov for at få anvist en bolig.

Afvisning

Kommunalbestyrelsen vurderer, om de boligsøgende, der henvender sig, har et så påtrængende boligsocialt behov, at de bør anvises til en af de ledige boliger, kommunalbestyrelsen får stillet til rådighed. Finder kommunalbestyrelsen, at der ikke er tale om et påtrængende behov, kan den henvise den boligsøgende til at lade sig skrive på venteliste hos de boligorganisationer, der har boliger i kommunen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en boligsøgende har afvist tilbud om boliger, som kommunalbestyrelsen finder passende til løsning af den pågældendes boligbehov.

Der er ikke mulighed for at klage over det skøn over den pågældendes boligsociale behov, som foretages af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan heller ikke indbringes for nogen anden administrativ myndighed."

3. Ankestyrelsens vurdering

Det er Ankestyrelsens vurdering, at der ved kommunens behandling af en ansøgning om boligsocial anvisning ikke kan lægges afgørende vægt på et enkelt kriterium, ligesom der ikke kan opstilles ultimative kriterier.

Det følger af almenboliglovens § 59, stk. 1, at anvisning af en bolig efter denne bestemmelse sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet.

Bestemmelsen angiver ikke, hvilke kriterier kommunen skal inddrage i sin vurdering af borgerens behov for en bolig, og der er derfor overladt kommunen et vidt skøn. Kommunens skøn skal dog foretages inden for visse rammer.

Da anvisningen sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov, skal der foretages en helhedsvurdering af borgerens behov og forudsætninger for selv at finde en bolig.

Det, at der skal foretages en helhedsvurdering, betyder, at kommunen ikke kan opstille kriterier, der medfører, at kommunen afskærer sig selv fra at foretage denne helhedsvurdering.

Det er også Ankestyrelsen vurdering, at en kommune skal behandle en ansøgning om boligsocial anvisning for alle borgere, der har bopæl i kommunen, uanset hvilken bopæl der er tale om.

Det følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, at det er handlekommunen, der har pligt til at yde hjælp til en borger med de undtagelser, der fremgår af bestemmelsens stk. 2-12. Almenboliglovens § 59, stk. 1, om boligsocial anvisning er ikke en af de nævnte undtagelser i retssikkerhedslovens § 9, stk. 2-12.

Retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, definerer handlekommune som den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Det betyder, at en kommune for så vidt angår ansøgninger om boligsocial anvisning ikke kan afvise at behandle ansøgningen, hvis borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i kommunen. Det gælder også, selvom bopælen fx er et forsorgshjem eller et krisecenter.

Det følger desuden af CPR-lovens § 6, stk. 1, at en kommune skal CPR-registrere enhver borger på borgerens bopæl i kommunen. Bestemmelsen definerer bopæl som den bolig, hvor en person regelmæssigt sover, når vedkommende ikke er midlertidigt fraværende, og hvor personen har sine ejendele. Kommunen kan derfor som

udgangspunkt lægge en cpr-registrering til grund, medmindre der foreligger oplysninger, der indikerer, at registreringen ikke er korrekt.

Vi lægger i den forbindelse også vægt på, at det er Social- og Boligstyrelsens vurdering, at kommunen er forpligtet til at sagsbehandle hver enkelt ansøgning fra boligsøgende om kommunal anvisning af en bolig, som kommunen modtager.

Det er derfor også Ankestyrelsens vurdering, at en kommune ikke lovligt kan opstille kriterier for kommunens behandling af ansøgning om boligsocial anvisning, der medfører, at retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, og CPR-lovens § 6, stk. 1, tilsidesættes. Det kan fx være kriterier om, at en borger ikke kan få behandlet sin ansøgning, fordi borgeren er flyttet til kommunen med et forudsigeligt boligproblem, eller at borgeren skal have boet i kommunen i en vis periode for at kunne søge om anvisning af en bolig.

Vi lægger vægt på, at Statsforvaltningen Hovedstaden i sin tilsynsudtalelse af 8. maj 2007 til Herlev Kommune udtalte, at kommunens kriterium om, at personer der flyttede til kommunen med et forudsigeligt boligproblem ikke kunne anvises en bolig, var i strid med almenboliglovens anvisningsregler. Statsforvaltningen lagde vægt på, at kriteriet fremstod som en absolut afgrænsning af den ansøgnings- og opskrivningsberettigede kreds af borgere, og kriteriet var dermed egnet til på forhånd at afskære en bestemt gruppe af borgere med bopæl i kommunen fra at søge om en bolig i den kommunale boliganvisning.

Det er dog også Ankestyrelsens vurdering – på baggrund af Socialministeriets tidligere udtalelse og Social- og Boligstyrelsens nye udtalelse – at kommunen kan lade forudsigeligheden af borgerens boligproblem indgå i den samlede vurdering, fx i forhold til hvorvidt borgeren har haft mulighed for selv at afhjælpe sit boligproblem. Kommunen skal i den forbindelse være opmærksom på også at inddrage borgerens funktionsniveau i vurderingen.

Det fremgår af vejledningen til almenboligloven, at kommunen ikke må føre en egentlig venteliste, hvor anvisning af en bolig er afhængig af, hvornår borgeren er opskrevet på ventelisten. Det følger af bestemmelsens indhold, at kommunen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af, hvilke boligsøgende der har det mest påtrængende behov for at få anvist en bolig.

4. Den videre proces

På baggrund af nærværende generelle udtalelse og den juridiske ramme, der er opstillet heri, vil Ankestyrelsen foretage en stikprøvekontrol i 1. halvår 2026 i forhold til kommunernes overholdelse af lovgivningen i forbindelse med kommunernes kriterier for boligsocial anvisning.

De udvalgte kommuner vil blive bedt om en udtalelse, hvis der er behov for det, og vil herefter hver især modtage et særskilt svar.

Vi offentliggør denne udtalelse på www.ast.dk.

Venlig hilsen

Nanna B. Damgaard

Vi har anvendt:

Lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven), senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024

Lov om almene boliger m.v. (almenboligloven), senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 1343 af 24. november 2023, med senere ændringer